

A hét első napján...

Előfohász: „Tekints rám, hallgass meg, Uram, Istenem! Tartsd meg szemem ragyogását, ne jöjjön rám halálos álom! [...] Mert én hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az Úrnak, mert jót tett velem.” (Zsolt 13,4.6) Ámen.

Gyülekező ének: 105:1-2: „Adjatok hálát az Istennek...”

Fennálló ének: 156: „Úr Isten mi sok szükségét...”

Fő ének: 416: „Krisztus, én életemnek Te vagy reménysége...”

Köszöntés: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.” Ámen. (Mt 11,28)

Lekció: Apostolok Cselekedetei 20,7-12

„A hét első napján pedig, amikor összegyűltünk, hogy megtörjük a kenyeret, Pál prédikált nekik, és mivel másnap már el akart utazni, a tanítást egészen éjjelig meghosszabbította. Elég sok lámpás volt abban a felső szobában, ahol együtt voltunk. Egy Eutikhosz nevű ifjú pedig, aki az ablakban ült, mély álomba merült, mivel Pál sokáig prédikált, és az álomtól elnehezülve leesett a harmadik emeletről, úgyhogy holtan szedték fel. Ekkor Pál lement, ráborult, átölelte, és ezt mondta: „Ne zajongjatok, mert a lelke benne van.” Azután felment, megtörte a kenyeret, evett, és még sokáig, egészen virradatig beszélt hozzájuk, majd útnak indult. ¹²A fiút pedig élve hozták fel, és egészen megvigasztalódtak.”

Előima

Örökkévaló és élő Istenünk az Úr Jézus Krisztus által.

Erőtlen szavunkkal, de teljes reménységgel jövünk Eléd, hogy szólj hozzánk úgy, ahogy csak Te tudsz. Hisszük és valljuk, hogy irgalmad utat tör a bizonytalanságunkon. Tudjuk, hogy mit cselekedtél. Elvetted bűnünket és díszes ruhába öltöztettél. Igazán érezzük, hogy kegyelemből van üdvösségünk. Drága Úr Jézus Krisztus, igaz Kincse életünknek! Mindent a Te kezébe helyezünk ma. Sikereink, munkánk gyümölcse, szolgálatunk, betegségünk, lelki és testi diagnózisunk, nélkülözésünk és hiányérzetünk Általad válik megszentelt életté. Teljesen megüresítjük magunkat és kérünk, drága Urunk, Lelked által töltsd be a méltó helyet életünkben, hogy megízleljük e hét első napján is, hogy Te jóságos vagy. Segíts, hogy lelkünk megszabaduljon minden gonoszságtól. A bensőnkre rá rakódott kéreg, a sok megkötöttség, a rengeteg lelki bilincs, hadd hulljon le Igéd tiszta üzenete által és formáljon bennünket testvérré, bajtárssá, segítővé ott,

ahol szükség van ránk. Találj meg bennünket elfogadó és befogadó szereteted és hűséged által. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 170. „Jövel ó, áldott Szentlélek...”

Textus: Apostolok Cselekedetei 20,7

„A hét első napján pedig, amikor összegyűltünk, hogy megtörjük a kenyeret, Pál prédikált nekik, és mivel másnap már el akart utazni, a tanítást egészen éjjelig meghosszabbította.”

**Hálaadással jövő keresztyén gyülekezet,
drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!**

Troász a baráti közösség színhelye, ahol a testvérek Lukács útleírása alapján hét napot töltenek. Pál példaértékű közösséggel találkozik, amit Lukács visszaemlékezéseiben aprólékosan rögzít. A troászi gyülekezet tagjai görög eredetű pogánykeresztyének, amire Eutikhosz neve is utal. A hét első napján arra figyelhetünk fel, hogy Tróaszban a keresztyén közösségben nincs nyitvatartási idő és nincs záróra sem. Nyitottság van. Az Ige előtti nyitottság és az úrvacsorai közösségre való szomjúság jellemzi őket. A troászi közösség hét első napjának a jelmondata: *„Addig maradunk, ameddig együttvagyunk.”* Hosszú a prédikáció és hosszúra nyúlik az úrvacsora. Hosszúra nyúlik a közösségi alkalom. Nagyon hosszú volt, de megérte. Nagyon kitolódott az idő, de a testvérekkel együtt lenni nem időtöltés, hanem szeretetközösség. A lényeg az apostol hozzáállása. Pál az utolsó másodperctöredéket is a gyülekezeti közösségben akarja tölteni, mint igehirdető, mint lelkigondozó, és mint szolgálattevő. Szolgálatával megvallja, igen hosszú, nehézkes, felfoghatatlan és végeláthatatlan ez a mai nap, a hét első napja, de veletek együtt akarok minden lélegzetvételt venni és tenni. Akarom hallani a véleményeteket és szeretném szemügyre venni a gondolkodásmódokat. Akarom látni, hallani és érezni, hogy kik maradnak itt szolgálni ebben a gyülekezetben. Én holnap elmegyek, de ma még veletek akarok élni, mozogni és lenni. Veletek együtt akarok úrvacsorát venni, Igét hallgatni és imádkozni. Amíg itt vagyok, kiteljesedett életként, hitvalló prédikátorként, ha kell

gályarabként, de hirdetem, hogy Jézus él, és Általa én is élek, és a haláltól nem félek. Holnap már más tájék vár rám, de ma még veletek akarok lenni, Hozzatok akarok szólni, közöttetek örülni és értelmesen társalogni. A hét első napja a közös istentisztelet és az áldott úrvacsora alkalma. A hét első napja az igehallgatásé és az ige hirdetésé, és ennek örömét ma senki és semmi nem veheti el tőlem. Még a halál közelsége sem. Aki hitének szép jelét mutatja, azt egy cél vonja: az örömuzenet hirdetése minden eszközzel és minden áron és egy terített asztal ad neki új erőt (RÉ 392. dicséret), mert ami összetartozik, az áldás mindenki számára. Troász és Pál apostol egyé válnak. Pál apostol és Troász egymásra talál. A lényegre törő alkalmon ott van az Úr, és Ő egybeilleszti és egybeszerkeszti a közösséget. De az induló apostolt visszatartja a halál. A halál jelenléte ott van a gyülekezetben. Az örömnép tragédiába torkollik. Meghal valaki az istentiszteleten. Sőt, szörnyet hal, mert lezuhan. Euthikosz az. Nem tudjuk, hogy mennyien ismerhették a gyülekezetből. Nem tudjuk, hogy milyen tisztséget tölthetett be a gyülekezetben. Nem tudjuk, hogy ki fia-borja volt, de Lukács bizonyágtétele nyomán, aki orvos volt, bizonyosan állíthatjuk, hogy halott. Lukács tényként közölte a halál beálltát. Ahol az élet Igéjét hirdetik, ahol az élet Urával szolgálnak, ahol a kegyelem megszólal, egyszerre csak befurakodik a halál. Belopódzik a halál fullánkja, jelen van és Euthikoszt egy szempillantás alatt magával ragadja. Ugye milyen élethű ez a troászi közösség. Minden megvan. A hét első napját méltóan megünneplik, de egyszerre csak ott terem a halál. A fáradt ifjút elragadja az örök enyészet. A görög munkamorál ugyanis kegyetlen volt. Az éjfél elnyúló közösségi alkalom nem volt alkalmas arra, hogy egy egész napot végig dolgozó fiatal éjszakába nyúló keresztyén közösségi alkalmon vegyen részt. A bőrt is lenyúzták az emberről. Euthikosz bizonyára loholt, hogy estére ott legyen a gyülekezetben. Napközben Troászban keményen kellett dolgoznia, de este ott akart lenni a testvérekkel. Élt a vágy a szívében. Figyelme először csak ellankadt, majd a feje leesett. Álomba szenderült. Teste elernyed és elpihent,

majd alázuhant. Teljes kép az emberről. Teljes kép a testileg fáradt igehallgatóról. Teljes kép Euthikoszról. Teljes röntgenfelvétel arról az ifjúról, aki napközben megy, lótfut, igyekszik, gyarapszik, és este lelkét hittel erősíti. Pál apostol ezúttal megáll. Látja az esetet és abba hagyja a tárgyilagos beszélgetést és beszédet. Ott terem, ahol az ifjú teste földet ért. Pál mindent abba hagy. Az apostol mindent félbeszakít. Mint Isten szolgája kétségeskedik, de nem esik kétségbe. Mint Isten szolgája, üldözöttnek érzi magát, de nem elhagyottnak. Mint Isten szolgája letiportnak minősíti magát, de nem vész el (IIKor 4, 8-9), sőt nemcsak ő, hanem az Úr számára még Euthikosz sem.

Isten bizonyít az összegyülekezés alkalmával. Az élő Krisztus, Aki Első és Utolsó, szól. Krisztus beleszól a közösségi alkalom menetébe, és nem zárja el senki elől a lehetőséget a Hozzátérésre. Az úrvacsora erejét, ahol Krisztus a Vendéglátó, nem lehet megtörni. Az Ige hatalmát –, amely az Úr ajkáról származik, nem tér vissza hozzá üresen, hanem véghezviszi, amit akar, eléri célját, amiért küldte (Ézs 55, 11)– nem lehet semmissé tenni. A feltámadott Jézusé az utolsó szó: „Békesség néktek!” (Jn 20,19)A nyugtalankodó közösség, a felbőszült és összesereglett tömeg megvigasztalódik. Az élet Igéje valóságosan cselekszik. Krisztus, Isten képmása jelen van. Az élő lélekké formált ember felkel és jár. A halottból élő lesz. Ez nem második esély. Ez nem újbóli neki rugaszkodás az életnek. Ez ajándék a közösség számára. Euthikosz felkel és él. Aki halott volt, a közülük való testvér, most újból valóságosan jelen van. A közösség újbóli öröme ez. A közösség megvigasztalódása, amikor egy testvér visszatér az életbe. Örülni a testvér feltámadásának. Örülni az új teremtésnek. A gyülekezet fellélegzik. Megvigasztalódni lélekben. Troász Isten megjelent kegyelmét a testvér visszatérésében látja. Akik sírtak és nyugtalankodtak, íme, megtapasztalják: Az Úr cselekedett. Aki halott volt, íme, él. Aki alázuhant, most éppen fölfelé lépdél. Akivel bajos dolog történt, Jézus által megszabadult. Euthikosz nem a halál szolgálatában áll, hanem Jézus szolgája már itt a földön. Euthikosz nem az

enyészeté, hanem újból a közösségé. Euthikosz nem a másé, nem a halálé, hanem az Úré és Általa a testvéreké. Visszakapják őt. Újból szerethetik, újból örvendezhetnek együtt az Úrnak, újból Vele együtt megtörhetik a kenyeret, újból vele ülhetik a hét első napját. Kedves testvérek! A hét első napja és az utolsó is 24 órából áll. Örvendetes és bajos dolgok is történhetnek azon, még a keresztyén közösségben is. Minden megtörténhet. Minden, de fontos látni, hogy az Úr akaratán kívül egyetlen hajszál sem eshetik le a mi fejünkről. Ő az egyén és a troászi közösség Gondviselője. Ő az Úr, Aki él és uralkodik. Euthikosz így nem szerencsés, még ha ezt is jelenti a neve, hanem áldott. Isten áldott eszköze abban, hogy Troászban, amit Pál nem tudott elmondani nekik szóban és Euthikosz többi fáradt társának a meghosszabbított prédikációban, azt az Úr maga vitte véghez, és cselekedett a megfáradtak és megterheltek életében. Igaza van Füle Lajosnak, aki szerint *„az áldásokat nem lehet kinőni, az áldásokkal lefelé nővünk! Minél kisebb lesz megáldva az énünk, annál nagyobb az Úrba örömünk.”* Ezt jelenti a troászi közösség megvigasztalódása, mert Euthikosz élő ifjúként a közösség teljes jogú tagja ismét. A Lélek életre kelti a testvért, és mindenkor örülnek az Úrban és az Ő hatalmas erejében, mert szemükkel látták, hogy betölt, igen betölt, és bárcsak bennünket is betöltene a Krisztus által közölt üzenet, mert *„betelt az idő és elközelített már az Isten országa.”* (Mk 1,15) Ámen.

Utóíma:

„Hadd halljam minden reggel, hogy hűséges vagy, hiszen benned bízom! Ismertesd meg velem, melyik úton járjak, mert hozzád vágyódik lelkem.” (Zsolt 143,8)

„Nagyon korán, a hajnali szürkületkor felkelt, kiment, elment egy lakatlan helyre, és ott imádkozott.” (Mk1,35)

„Békét adok, hogy az irányítson, és igazságot, hogy az parancsoljon.” (Ézs 60, 17)

„Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békeesség és a Szentlélekben való öröm; mert aki ebben szolgál Krisztusnak, az kedves az Isten előtt, és megbízható az emberek előtt.” (Róm 14,17-18)

„Azért tehát még jobban kell figyelünk a hallottakra, hogy valamiképpen el ne sodródjunk.” (Zsid 2,1)

„...Mert az az Isten iránti szeretet, hogy parancsolatait megtartjuk, az ő parancsolatai pedig nem nehezek.” (Ijn 5,3)

„Akkor az úr ezt mondta a szolgájának: Menj el az utakra és a kerítésekhez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen a házam.” (Lk 14,23)

„Ezért tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem polgártársai a szenteknek és háza népe Istennek. Mert ráépültetek az apostolok és a próféták alapjára, a sarokkő pedig maga Krisztus Jézus, akiben az egész épület egybeilleszkedik, és szent templommá növekszik az Úrban, és akiben ti is együtt épültök az Isten hajlékává a Lélek által.” (Ef 2,19-22)

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás: „Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! Öröme van-e valakinek? Énekeljen dicséretet!” (Jk5,13)

Áldás: „Szeretlek, Uram, erősségem!” (Zsolt 18, 2) Ámen.

Záró ének: 421:1.3 „Tudom, az én Megváltóm él...”

Tamás Jenő

IMÁDKOZZ ÉRTÜK!

Mert eljött az idő, amikor elgyengülnek az erősek, megtántorodnak a hűségeselek, csődöt mondanak az engedelmesek, és a szokványosságba fulladnak az imák. Egyik vasárnap olyan, mint a másik, párnázott közönybe süketül a szív és látszatokba merevül az első szeretet. Trójai falovakon vonul be a világ fejedelme, és a díszsorfalban tapsolnak neki még a hajdani éber őrk is, s a leomló falak zajában, meg az önkábító hallelujázásban már nem hallják a bilincs kattanását lelkükön.

De te tudod, hogy nincs más igazság Isten Igéjén kívül; te tudod, hogy Jézus Krisztus az élő Isten Fia; te tudod, hogy a hit vértjéről lepattannak a Gonosz nyilai. Ezért maradj testvéreid mellett az emmausi úton és Laodiceában, erősítsd őket, amikor a kordivatok füstjében fuldokolnak, vagy molyrágta hagyományok kulisszái mögé bújnak; imádkozz értük szorongás nélkül, hogy megteljenek ismét szeretettel és légy irgalmas hozzájuk.